

[Marianne Jelved]

turpolitik består i at bevare og bevare og bevare og bevare.

Egnsteatrene får revet 7 mio. kr. ud. Teaterabonnementet bliver der sparet på. Teaterabonnement betyder 3 kr. mere på de billige billetter og ca. 10 kr. mere på de dyre billetter. Jeg har svært ved med det kendskab, jeg har til det danske folk, at tro, at den prisstigning på 3-10 kr. vil gøre det vanskeligere at komme i et teater. Den tror jeg ikke på, men vi får se, hvis det overhovedet bliver gennemført. Lad os dog se, hvad der sker. Det er ikke rimeligt. Når jeg tager udgangspunkt i, at det danske sprog ikke er fælles herinde i Folketinget, er det, fordi det, Det Radikale Venstre har sagt gang på gang om disse emner, er: Vi vedkender os helt klart en prioritering, fordi vi ønsker at fremme nogle ting, og vi må tage nogle midler et andet sted fra. Det er det, det handler om. Der ligger også en prioritering i at sige: En kulturfond skal gå til nogle bestemte ting, fordi vi ønsker at fremme noget andet end det bestående.

(Kort bemærkning).

Søren Hansen (S):

Jeg synes også, der har lydt de samme toner i denne kulturdebat, som der har lydt tidligere, og som burde få os til at rykke tættere sammen og tale bedre sammen, men der skal jo mere end én til den opgaves ordentlige løsning.

Må jeg sige til hr. Ole Bernt Henriksen, der tvivler på, at vi får en socialdemokratisk regering igen, ja, nu kan vi jo se, som fru Marianne Jelved udtrykte sig. Men i hvert fald har vi forberedt os på den eventualitet – også på kulturområdet. Vi har oven i købet sagt: Selv om vi er i sparetider, selv om vi accepterer, at de offentlige budgetter må holdes ro, skal vi heller ikke i sparetider spare på kulturen. Derfor er vi gået ud med det ikke særlige folkelige synspunkt at sige 50 pct. mere til kulturen, og så bliver der til nytænkningen og til forfatterne og til, at de skabende kunstnere også får en rimelig chance.

Vi afviser altså ikke at omdisponere, men vi vil ikke være med til de nedskæringer, som jeg omtalte før. I hvert fald vil vi gøre, hvad vi kan for at forhindre dem.

Tag nu et enkelt eksempel: de 33 mio. kr. De Radikales ordfører ved ikke, om det vil betyde et mindre udlån fra bibliotekerne. Jamen al den ekspertise, vi har haft lejlighed til at spørge her i Folketinget og i Kulturudvalget, har udtrykt

sig sådan, at det vil gå ud over udlånet af musikbårne medier fra bibliotekerne. Jeg vil den modsatte vej. I dag havde vi besøg af landsdels-scenernes repræsentanter, der sagde, at deres bud på publikumsreduktionen ved at ændre på abonnementsordningen som foreslået var 20 pct. Ja, det er muligt, at det ikke er 20, det kan være, det er 25, det kan være, det er mindre. Jeg ved det ikke, men det er i hvert fald den ekspertise, vi har haft til rådighed, der har givet disse bud, og jeg frygter, at de er rigtige.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil også godt spørge fru Marianne Jelved: Hvorfra ved fru Marianne Jelved, at det ikke vil uddybe kløfterne mellem det folkelige og det kulturelle, at man f.eks. nu skal til at tage penge for musikudlån? Det fremgår tydeligt af lovbetragtningerne, at man regner med en nedgang i musikudlånet på 30 pct. Der må altså være nogen, der ved, at der vil ske noget med det.

Jeg synes også, det er lidt kedeligt, og det kan godt være, vi taler forskelligt sprog, men som jeg hører det sprog, som fru Marianne Jelved taler heroppefra, og som jeg læser om de ting, der sker på kulturbudgettet, er det netop det, der er nyt, det, der er anderledes, som man gerne vil have fjernet fra kulturbudgettet. Man kan snakke nok så meget om en ny folkelighed. Men hvad er meningen i, at egnsteatre, at musikudlån og alle den slags ting, som er lidt anderledes, som er lidt nyskabende, og som trækker nye kredse, hvad er meningen i, at det netop er dér, der skal spares? Det er i hvert fald en prioritering, men det er en prioritering, som vi ikke kan støtte.

(Kort bemærkning).

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg vil gerne spørge hr. Søren Hansen, om jeg har forstået, hvad der er blevet sagt. Hr. Jimmy Stahr var jo allerede inde på det. Hvor vil man hente de penge på statsbudgettet, som man vil bruge til at lægge oveni til kulturen? Man kan sige, det er måske et relativt lille beløb, men de skal dog hentes et sted. Eller agter man at vende tilbage til tidligere tiders totale budgetuansvarlighed, hvis man ved et uheld skulle få regeringen? Det synes jeg dog vi må have at vide.